

KRAJOWY PROGRAM ZWALCZANIA I ZAPOBIEGANIA HANDLOWI LUDŹMI NA LATA 2005-2006

Wprowadzenie

Krajowy Program Zwalczenia i Zapobiegania Handlowi Ludźmi na lata 2005-2006 jest kontynuacją działań podjętych w ramach Krajowego Programu Zwalczenia i Zapobiegania Handlowi Ludźmi, przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 16 września 2003 roku. Program został opracowany przez Zespół ds. Zwalczenia i Zapobiegania Handlowi Ludźmi, powołany Zarządzeniem nr 23 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 marca 2004 r.

Potrzeba programu wynika z faktu, że część zadań zapisanych w poprzednim Programie wymaga kontynuacji, zaś część zadań nie została zrealizowana w przewidzianym terminie. Ponadto handel ludźmi jest zjawiskiem dynamicznym, ulegającym przemianom. Reakcją na te zmiany są nowe zadania zapisane w Programie. Konieczne jest prowadzenie dalszych prac nad rozwiązaniami, których niezbędność zastosowania wynika z członkostwa Polski w Unii Europejskiej oraz ze zobowiązań międzynarodowych Polski, a w szczególności z faktu podpisania i ratyfikowania *Protokołu* (dodatkowego do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko zorganizowanej przestępczości międzynarodowej) *o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi*.

Celem Programu jest stworzenie warunków koniecznych dla skutecznego przeciwdziałania i zwalczania handlu ludźmi w Polsce.

Realizacja Programu wymagać będzie udziału i współpracy wielu podmiotów administracji rządowej oraz organizacji pozarządowych. Odpowiedzialność za realizację zadań wyznaczonych w Programie ponoszą wskazane podmioty. Monitorowanie realizacji Programu powierza się Zespołowi ds. Zwalczenia i Zapobiegania Handlowi Ludźmi. Termin wykonania zadań zapisanych w Programie upływa z końcem 2006 roku. Rada Ministrów na podstawie sprawozdania przedłożonego przez Zespół dokona oceny jego wyników oraz podejmie decyzję co do sposobu organizacji dalszych działań mających na celu zwalczanie i zapobieganie handlowi ludźmi.

Finansowanie Programu

Zadania przypisane poszczególnym podmiotom będą finansowane w ramach budżetów pozostających do ich dyspozycji. Konieczne będzie wyodrębnienie kwot niezbędnych do realizacji celów i zadań w projektach budżetów tych instytucji na rok 2006.

Pewne elementy programu, szczególnie te, które są związane z badaniami problemu, wymianą informacji, najlepszych praktyk i szkoleniami, mogą być finansowane z programów Unii Europejskiej takich jak AGIS, DAPHNE II, EQUAL.

Na realizację zadań Programu dotyczących wdrożenia procedury wsparcia i ochrony ofiary/świadka handlu ludźmi zostaną zaplanowane środki finansowe w wysokości 500.000 zł w budżecie państwa na rok 2006 w części 42.Sprawy wewnętrzne.

1.Stan prawny

W dniu 21.03.1950 roku otwarta została do podpisu w Lake Success Konwencja w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytutki.¹ Konwencja ta zunifikowała uchwalone do tego czasu postanowienia umów i rozciągnęła je na szerszą grupę czynów.

Przestępstwo handlu ludźmi zostało początkowo stypizowane w art. IX § 1 i 2 przepisów wprowadzających kodeks karny z 1969 roku.²

W § 1 ustawodawca opisał zachowanie polegające na dostarczeniu, zwabieniu lub uprowadzeniu w celu uprawiania nierządu innej osoby, nawet za jej zgodą. Z redakcji tego przepisu wynikało, że dla bytu przestępstwa z art. IX § 1 p.w.k.k. obojętnym było czy dostarczenie, zwabienie lub uprowadzenie osoby w celu uprawiania nierządu następowało wbrew zgodzie, bez zgody, czy też za zgodą osoby pokrzywdzonej. Fakt zgody lub jej brak mógł mieć znaczenie jedynie przy wymiarze kary. W § 2 opisano zachowanie polegające na handlu kobietami nawet za ich zgodą oraz zachowanie polegające na handlu dziećmi. W tym przypadku dla bytu przestępstwa nie był istotny cel handlu ludźmi.

Ustawodawca polski poszedł zatem dalej niż zobowiązywała do tego Konwencja z 21.03.1950 roku. Przestępstwo określone w art. IX § 2 p.w.k.k. nie było przestępstwem kierunkowym i jako takie nie wymagało dla swojego bytu działania sprawcy w celu uprawiania nierządu. Handel kobietami lub handel dziećmi w jakimkolwiek celu był już przestępstwem.

Na gruncie kodeksu karnego z 1969 roku odpowiedzialności karnej podlegał również ten, kto nakłaniał inną osobę do uprawiania nierządu, a także ten, kto czerpał korzyści majątkowe z cudzego nierządu bądź w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ułatwiał cudzy nierząd. Przestępstwa te zostały opisane w art. 174 § 1 i 2 kk z 1969 roku.

Ustawodawca w nowym kodeksie karnym z 06.06.1997 r. wprowadził istotne zmiany zarówno w dyspozycjach jak i sankcjach przepisów prawnych dotyczących handlu ludźmi.³

¹ Dziennik Ustaw z dnia 21 października 1952 roku (nr 41 poz.278)

² Ustawa z 19 kwietnia 1969 roku - Przepisy wprowadzające kodeks karny (Dz.U. nr 13 poz.95)

³ Dziennik Ustaw z dnia 2 sierpnia 1997 roku (Dz.U. nr 88 poz.553)

Przestępstwo z art. IX § 1 p.w.k.k. z 1969 roku zostało inkorporowane do art. 204 § 4 nowego kodeksu karnego. Nie są to jednak przepisy o identycznej treści. Ustawodawca pominął zawarty w art. IX § 1 p.w.k.k. z 1969 r. zwrot „nawet za jej zgodą”. Pragnął zapewne w ten sposób odciąć się od błędnej regulacji sugerującej, iż możliwe jest uprowadzenie za zgodą uprowadzonego.

W przypadku eksploatacji prostytucji za zgodą osoby pokrzywdzonej sprawca podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Natomiast w przypadku zwabienia lub uprowadzenia osoby w celu uprawiania prostytucji sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Obok opisanych powyżej regulacji prawnych istotną rolę spełnia przepis artykułu 253 n.k.k., według którego osoba uprawiająca handel ludźmi, nawet za ich zgodą, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 .

W tym przypadku nie ma znaczenia zarówno cel handlu ludźmi jak i fakt zgody pokrzywdzonego. Przy formułowaniu zarzutu najczęściej mamy jednak do czynienia z kwalifikacją kumulatywną czynu. Do jednego zachowania przestępnego aspirują jednocześnie znamiona 2 przestępstw z art.204 § 4 kk i art. 253 kk.

W dniu 12 grudnia 2000 r. w Palermo została podpisana w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 listopada 2000r. W dniu 04.10.2001 roku podpisany został w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej również Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniająca Konwencję , przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne NZ dnia 15 listopada 2002r.(ustawa o ratyfikacji została ogłoszona w Dz.U. nr 17 z dnia 4 lutego 2003 i weszła w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia).

W wymienionym protokole sformułowano definicję handlu ludźmi. Zgodnie z art. 3 litera (a) Protokołu „*handel ludźmi oznacza werbowanie, transport, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie osób, z zastosowaniem gróźb lub użyciem siły, lub też z zastosowaniem innej formy przymusu, uprowadzenia, oszustwa, wprowadzenia w błąd, nadużycia władzy lub wykorzystania słabości, wręczenia lub przyjęcia płatności lub korzyści dla uzyskania zgody osoby mającej kontrolę nad inną osobą, w celu jej wykorzystania.*

Wykorzystanie obejmuje, jako minimum, wykorzystanie prostytucji innych osób lub inne formy wykorzystywania seksualnego, pracę lub usługi o charakterze przymusowym, niewolnictwo lub praktyki podobne do niewolnictwa, zniewolenie, albo usunięcie organów ludzkich.” Zgodnie z literą (b) wymienionego artykułu, zgoda ofiary handlu ludźmi na zamierzone wykorzystanie, o którym mowa w literze a, nie ma znaczenia, jeżeli posłużono się którąkolwiek z metod , o której mowa w literze (a). Zgodnie zaś z literą (c) tego artykułu, werbowanie, transport, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie dziecka celem jego wykorzystania uznawane jest za „handel ludźmi” nawet wówczas, gdy nie obejmuje żadnej z metod, o której mowa w literze (a). Dziecko zaś oznacza osobę, która nie ukończyła osiemnastego roku życia (litera d artykułu 3).

Odnosząc się do stanu prawnego należy również pamiętać o zobowiązaniach wynikających z członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Spośród aktów UE dot. zwalczania handlu ludźmi wymienić należy w tym miejscu Decyzję Ramową Rady Unii Europejskiej w sprawie walki z handlem ludźmi (2002/629/JHA z 19 lipca 2002 r.), Dyrektywę Rady UE w sprawie zezwolenia na pobyt wydawanego obywatelom państw trzecich będącym ofiarami handlu ludźmi albo będącym wcześniej przedmiotem działań ułatwiających nielegalną migrację, którzy współpracują z właściwymi organami (2004/81/WE z 29 kwietnia 2004 r.) oraz Decyzję Ramową Rady Unii Europejskiej w sprawie walki z wykorzystywaniem seksualnym dzieci i dziecięcej pornografii (2003/68/JHA z 22 grudnia 2003 r.)

2. Opis zjawiska

Wprowadzenie

Handel kobietami z Europy Środkowej i Wschodniej nasilił się na początku lat 90-tych. Zbiegło się to z upadkiem systemu komunistycznego w Europie. Liberalizacja gospodarcza przyczyniła się do powstawania nowych, zorganizowanych grup zajmujących się seksem i pornografią. Taki przemysł powiązany z przestępczością zorganizowaną rozpowszechnił się do tego stopnia, że handel kobietami i prostytutką stały się poważnymi przedsięwzięciami komercyjnymi. Niewątpliwie wpływ na to miało też bezrobocie będące efektem ubocznym przekształceń gospodarczych.

W Polsce przed rokiem 1990 ośrodki prostytutki istniały głównie w hotelach i restauracjach, natomiast po 1990 roku bardzo wyraźnie wzrosła liczba tzw. salonów masażu i klubów odnowy biologicznej, które stanowią nieoficjalne domy publiczne. Kontrolę nad tymi ośrodkami sprawują zorganizowane grupy przestępcze. Ponadto w Polsce występuje także tzw. prostytutka przydrożna. Zazwyczaj tego typu prostytutki są cudzoziemkami, które przybyły do Polski dzięki wizie turystycznej i służą klientom prowadzącym dalekobieżne ciężarówki i prywatne samochody osobowe w miejscach nieodległych od punktów granicznych.

Jeżeli chodzi o zjawisko handlu kobietami, Polska początkowo funkcjonowała jako kraj, z którego pochodzą ofiary (przymuszone do uprawiania prostytutki głównie w Niemczech i Holandii). Wkrótce jednak stała się także krajem tranzytowym dla kobiet z byłego Związku Radzieckiego oraz innych krajów Wschodniej Europy.

W latach 1995-2003 zakończono 304 postępowania przygotowawczych w sprawach dotyczących handlu kobietami, z czego 228 postępowań zakończono skierowaniem aktu oskarżenia do sądu (76 postępowań umorzono). Ogółem oskarżono 612 osób, ustalono łącznie 1511 pokrzywdzonych kobiet. W ww. okresie najwięcej postępowań prowadziły prokuratury podległe prokuraturom apelacyjnym w Poznaniu, we Wrocławiu i Katowicach.

Sądy wydały w tym czasie 101 wyroków. Skazano 181 osób, uniewinniono 9. Spośród 181 skazanych wobec 62 osób wymierzone zostały kary pozbawienia wolności w przedziale do powyżej 2 lat do 5 lat.

Istnieje uzasadnione przypuszczenie, że kraj nasz staje się także krajem, do którego importowane są kobiety ze Wschodniej Europy, a więc krajem docelowym (głównie dla gangów handlujących kobietami z Bułgarii oraz kobietami z byłego ZSRR). Natychmiastowa deportacja kobiet uniemożliwia zgromadzenie ewentualnego materiału dowodowego i poznanie rzeczywistej skali zjawiska.

Polska jako kraj docelowy (miejsce handlu cudzoziemkami)

W okresie 1995-2002 zakończono łącznie 53 postępowania (z czego 20 śledztw w 2001 roku), w których Polska była krajem docelowym, t.j. krajem, do którego zostały uprowadzone ofiary w celu uprawiania prostytutki. W postępowaniach tych ujawniono 249 pokrzywdzonych (w tym 73 obywatelki Ukrainy, 27 obywatelki Bułgarii, 85 obywatelki Białorusi, 15 obywatelki Rumunii, 16 obywatelki Mołdawii, 8 obywatelki Łotwy, 6 obywatelki Wietnamu, 5 obywatelki Litwy, 11 obywatelki Rosji, 3 obywatelki Mongolii, 2 obywatelki Kostaryki). Charakterystyczne jest to,

że obywatelki Bułgarii zmuszane były do uprawiania prostytucji przydrożnej. Natomiast wszystkie ujawnione pokrzywdzone pochodzące z Ukrainy zostały sprzedane do agencji towarzyskich celem uprawiania prostytucji.

Prawie w każdym przypadku ze sprawcami uprowadzenia współdziałał obywatel tego samego państwa, z którego pochodziły ofiary. Tylko 11 kobiet miało świadomość tego, jaki rodzaj pracy będzie wykonywać w Polsce.

Najczęściej ofiarom obiecywano pracę w charakterze sprzedawcy na bazarach ewentualnie przy pracach polowych. Zdarzało się, że kobiety z własnej inicjatywy przyjeżdżały do Polski i znajdowały sezonową pracę w gospodarstwach wiejskich bądź na plantacjach truskawek. Po zakończeniu prac zjawiał się nieoczekiwanie ktoś, kto proponował dalsze zatrudnienie kobietom i podstępnie uprowadzał, a następnie sprzedawał obywatelom Bułgarii, najbardziej zaangażowanym na terytorium Polski w ten proceder przestępczy. Jedna z ofiar została uprowadzona przy znaczącym udziale swojej koleżanki, która zapewniła ją, że załatwiła pracę zarówno dla siebie jak i dla niej w Polsce. Po przekroczeniu granicy natychmiast została przekazana 2 mężczyznom.

Kobiety zwabione podstępnie do Polski są bardzo często kilkakrotnie odsprzedawane kolejnym handlarzom za coraz wyższą cenę zmieniając w ten sposób miejsce pobytu, co znacznie utrudnia poszukiwania w przypadku zgłoszeń ich zaginięcia.

Brak badań dotyczących ekonomicznego aspektu procederu handlu ludźmi. Pewne wyobrażenia mogą dać ustalenia poczynione podczas śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Rzeszowie. Ustalono m.in., że kierująca grupą Ukrainka sprzedawała ok. 60 kobiet osobom prowadzącym agencje towarzyskie, pobierając za każdą z nich po 200 USD. Jednocześnie w ramach umów z właścicielami agencji pobierała od każdej sprzedanej przez nią kobiety po 100 USD miesięcznie uzyskanych z tytułu świadczenia usług seksualnych. Proceder ten trwał co najmniej 2 lata.

Terenem, na którym koncentruje się działalność przestępców zaangażowanych w handel kobietami i przymuszanie ich do uprawiania prostytucji w naszym kraju jest centralna część Polski (okolice Warszawy, Płocka, Żyrardowa, Radomia).

Polska jako kraj pochodzenia ofiar

Najpoważniejsze sprawy w tej kategorii były prowadzone na przełomie lat 1997/8 roku przez ówczesną Prokuraturę Wojewódzką w Szczecinie (51 pokrzywdzonych kobiet) i ówczesną Prokuraturę Wojewódzką w Opolu (89 pokrzywdzonych kobiet). W obu sprawach kobiety były werbowane do Niemiec.

Największa koncentracja grup przestępczych zajmujących się werbunkiem ofiar (z Polski) do Europy Zachodniej (Niemcy, Holandia, Belgia) występuje wzdłuż granicy z Niemcami (okolice Szczecina, Poznania i Gorzowa Wielkopolskiego).

Brak jest precyzyjnych danych dot. polskich ofiar handlu ludźmi w krajach UE. Wynika to z faktu, iż dane tego typu jak narodowość ofiary nie są rejestrowane lub są rejestrowane na różne sposoby.

W Austrii w roku 2002 nie ujawniono żadnej ofiary handlu ludźmi obywatelstwa polskiego, w roku 2003 było ich 9 na ujawnionych 169 przypadków (5,3 %).

W roku 2002 w Niemczech ujawniono 82 Polki – ofiary handlu ludźmi (10,1% ogółu ofiar), w roku 2003 – 91 osób (7,4% ogółu ofiar).
Struktura wiekowa ofiar – Polek w roku 2003 przedstawiała się następująco.

	Grupy wiekowe ¹										
	14 – 17 lat		18 – 20 lat		21 – 24 lat		> 24 lata		nieznany		łącznie
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N
Polska	5	5,5	21	23,1	33	36,3	31	34,1	1	1,1	91

(źródło: raport Bundeskriminalamt - www.bundeskriminalamt.de)

W Holandii w latach 1996 - 2002 Polki stanowiły 5% (21 osób) wnioskujących o zezwolenie na pobyt (B-9) związane z byciem ofiarą handlu ludźmi. Z danych policji holenderskiej wynika, że rola Polski jako kraju rekrutacji ofiar systematycznie spada (z 21% w roku 1998 do 2% w roku 2001).

We Włoszech z programu dobrowolnych powrotów w latach 2001-2002 skorzystało 5 Polek – ofiar handlu ludźmi (na 80 ofiar objętych programem) , w latach 2003-2004 tylko 1.

Polska jako kraj tranzytowy

Polska funkcjonuje jako kraj tranzytowy, głównie w odniesieniu do ofiar z Litwy, Łotwy i Mołdawii. Krajem docelowym są w tym przypadku Niemcy. Przerzut następuje w okolicach Szczecina i Świnoujścia. Polska granica wschodnia jest przekraczana legalnie, natomiast przekroczenie granicy z Niemcami odbywa się na podstawie sfałszowanych dokumentów (polskich paszportów).

Charakterystyka osób pokrzywdzonych

Znaczna większość ustalonych pokrzywdzonych była świadoma celu wyjazdu za granicę i rodzaju wykonywanej tam pracy. Podejrzani zajmujący się werbowaniem w Polsce kobiet gotowych do wyjazdu za granicę w celu uprawiania prostytucji wykorzystywali ich ciężką sytuację materialną.

Najczęściej werbowano kobiety w wieku 16-20 lat, o wykształceniu podstawowym i o niskim statusie materialnym. Podejrzani zajmujący się werbowaniem kobiet otrzymywali od zleceniodawcy przeważnie w granicach od 250-1000 USD za dostarczenie 1 kobiety. Zleceniodawcą zawsze był cudzoziemiec (najczęściej obywatel Niemiec) mieszkający w Niemczech bądź w Holandii.

Pokrzywdzone decydowały się na złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa dopiero po powrocie do Polski i tylko w sytuacjach, kiedy były gwałcone, bądź dochodziło do drastycznych form eksploatacji prostytutki. W 12 sprawach pokrzywdzone zmieniły zeznania, co utrudniało przebieg postępowania sądowego.

Charakterystyka podejrzanych zaangażowanych w handel ludźmi

Większość przypadków, które były lub są obecnie badane w Polsce wskazuje, że handlarze pochodzą przede wszystkim z Polski, Rosji, Bułgarii, Turcji i Niemiec.

Według źródeł policyjnych, turecka mniejszość w Niemczech wydaje się szczególnie mocno zaangażowana w handel kobietami. Niemal równie dużą rolę odgrywają mężczyźni z terenu byłej Jugosławii. W Polsce najbardziej aktywni na tym polu przestępczości są obywatele Bułgarii. W 2001 roku na 21 oskarżonych w Polsce cudzoziemców aż 16 było obywatelami Bułgarii (wszyscy z wykształceniem podstawowym i pochodzący z okolic Warny). Poza obywatelami Bułgarii oskarżono 3 obywateli Turcji, 1 obywatela Albanii i 1 obywatela Hiszpanii.

Na podstawie analizowanych spraw dało się zauważyć, że w proceder przestępczy zaangażowane są też kobiety, które wcześniej same były ofiarami. Kobiety te najczęściej pełnią rolę rekrutujących i jako pierwsze nawiązują kontakt z przyszłymi ofiarami.

Dane statystyczne dot. handlu ludźmi w Polsce – zał.1

3. Proponowane działania

Wzmocnienie systemu współpracy, edukacji i prewencji

1.1

**Kontynuacja prac Zespołu do Spraw Zwalczania i Zapobiegania Handlowi Ludźmi.
Zainicjowanie corocznych konferencji krajowych nt. handlu ludźmi .**

Stan dotychczasowy

Zarządzeniem nr 23 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 marca 2004 r. powołany został Zespół ds. Zwalczania i Zapobiegania Handlowi Ludźmi. Przebieg jego prac potwierdził potrzebę istnienia ciała służącego monitorowaniu realizacji Programu, zbierającego informacje i sugestie płynące z różnych jednostek administracji oraz organizacji pozarządowych.

Istnieje potrzeba szerszej, niż na forum Zespołu, dyskusji, wymiany informacji, doświadczeń i propozycji nt. zwalczania handlu ludźmi z udziałem wszystkich zaangażowanych i zainteresowanych tą problematyką podmiotów.

Zadania:

1. Zorganizowanie konferencji krajowej nt. handlu ludźmi.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Termin realizacji: III kwartał 2005 roku

2. Nawiązanie przez Zespół współpracy z analogicznymi instytucjami istniejącymi w krajach pochodzenia ofiar handlu ludźmi w Polsce oraz krajach docelowych dla ofiar handlu ludźmi pochodzących z Polski.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Termin realizacji: I poł. 2005 roku

1.2

Opracowanie raportu na temat handlu ludźmi w Polsce.

Wsparcie badań poświęconych handlowi ludźmi w Polsce, w szczególności w odniesieniu do jego ofiar i metod działania sprawców.

Stan dotychczasowy

Prowadzone dotychczas badania dot. problemu mają charakter wycinkowy, ze względu na brak jednolitej bazy danych obarczone są błędami. Niejednokrotnie różne instytucje prowadzą badania dot. tego samego zagadnienia co powoduje marnotrawstwo środków przeznaczonych na finansowania badań pochodzących z budżetu, bądź też środków instytucji spoza administracji rządowej.

Zadania

1.Opracowanie kompleksowego raportu na temat handlu ludźmi w Polsce. Zespół ds. Zwalczania i Zapobiegania Handlowi Ludźmi na swym posiedzeniu w II połowie 2005 roku określi harmonogram prac nad raportem oraz podział odpowiedzialności za jego zawartość merytoryczną

Odpowiedzialni za realizację: Departament Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Sprawiedliwości, Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Pełnomocnik Rządu ds. Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn, we współpracy z organizacjami pozarządowymi i ośrodkami naukowymi

Termin realizacji: II poł.2006 roku

2.Opracowanie metodyki i zakresu permanentnego gromadzenia informacji o zjawisku.

Odpowiedzialni za realizację: Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Ministerstwo Sprawiedliwości, Prokuratura Krajowa, we współpracy z organizacjami pozarządowymi i ośrodkami naukowymi

Termin realizacji: I poł.2005 roku

3. Gromadzenie informacji i danych statystycznych dających możliwość kompleksowego badania problemu i lepszej koordynacji badań prowadzonych przez różne ośrodki i instytucje.

Odpowiedzialni za realizację: Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Ministerstwo Sprawiedliwości, Prokuratura Krajowa, we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji: zadanie stałe

4. Wspieranie merytoryczne, organizacyjne i finansowe (w zależności od posiadanych środków budżetowych) badań nad zjawiskiem handlu ludźmi. Wykorzystanie do tych celów środków z programów Unii Europejskiej

Kwestie wymagające pilnego zbadania to m.in.:

- profil ofiary handlu ludźmi ,
- sytuacja cudzoziemskich dzieci bez opieki potencjalnych ofiar handlu ludźmi – uwarunkowania prawne, stan faktyczny,
- orzecznictwo polskich sądów w sprawach o handel ludźmi,
- opinia publiczna wobec handlu ludźmi i jego ofiar,

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Sprawiedliwości, Pełnomocnik Rządu ds. Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn, we współpracy z ośrodkami naukowymi i organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji: zadanie stałe

1.3

Wprowadzanie problematyki handlu ludźmi do programów mediów publicznych .

Stan dotychczasowy

Media niejednokrotnie kierując się chęcią przekazania odbiorcom interesujących informacji przedstawiają wypaczony obraz sytuacji, utrwalają stereotypy szkodliwe dla perspektyw przeciwdziałania zjawisku. Zdarza się, że upowszechniają informacje zagrażające bezpieczeństwu ofiar.

Zadania

1. Uruchomienie strony internetowej Zespołu celem udostępnienia możliwie obszernej i aktualnej informacji nt. zjawiska handlu ludźmi.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Termin realizacji: I kw. 2005 r.

2. Przygotowywanie propozycji działań medialnych, które służyłyby zarówno efektywnej prewencji, jak i skuteczniejszemu zwalczaniu handlu ludźmi. Informowanie o zagadnieniach, które wymagają szczególnej uwagi ze strony mediów.

Odpowiedzialni za realizację: podmioty wchodzące w skład grupy roboczej, każdy we właściwym sobie zakresie we współpracy z radiem i TV.

Termin realizacji: zadanie stałe

Zmiany w prawodawstwie mające na celu skuteczne zwalczanie handlu ludźmi

2.1

Zlecenie Instytutowi Wymiaru Sprawiedliwości dokonania analizy orzeczeń sądowych w sprawach dotyczących handlu ludźmi pod kątem zgodności z definicją handlu ludźmi zawartą w Protokole do Konwencji ONZ przeciwko przestępczości zorganizowanej.

Stan dotychczasowy

Mimo, że prawo polskie (kk) zawiera zapisy dot. zwalczania handlu ludźmi to jednak brak w nim definicji handlu ludźmi, co wpływa na różnorodną interpretację przepisu art.253 kk przez sądy w całym kraju.

Zadanie:

Przeprowadzenie badań orzeczeń sądowych w sprawach dot. handlu ludźmi pod kątem zgodności z definicją zawartą w Protokole do Konwencji ONZ .

Odpowiedzialni za realizację : Ministerstwo Sprawiedliwości

Termin realizacji: II poł. 2005 r.

2.2

Przygotowanie przepisów mających na celu określenie warunków przyznawania wiz pobytowych i zezwoleń na pobyt czasowy ofiarom handlu ludźmi współpracującym z właściwymi organami oraz sposobu realizacji zobowiązań państwa wobec tychże ofiar, obywateli państwa trzeciego.

Stan dotychczasowy

Dnia 30 września 2004 r. Prezes Rady Ministrów skierował do Sejmu projekt *ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP oraz niektórych innych ustaw*. Przygotowany przez Urząd ds. Repatriacji i Cudzoziemców projekt przewiduje, że art.33 obecnej ustawy o cudzoziemcach dotyczący wydawania wizy pobytowej zostanie uzupełniony o zapis umożliwiający wydanie tej wizy cudzoziemcowi, jeśli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że jest on ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu Decyzji Ramowej rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi, potwierdzone przez organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi. Wiza ta będzie wydana na okres pobytu niezbędny do podjęcia przez cudzoziemca decyzji o współpracy z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi, nie dłuższy jednak niż dwa miesiące.

Wprowadzenie powyższych zmian ma na celu uwzględnienie art.3 ust.1 i 2 art.6 Dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zezwoleń na pobyt wydawanych obywatelom państw trzecich będących ofiarami handlu ludźmi albo będących wcześniej przedmiotem działań ułatwiających nielegalną migrację, którzy współpracują z właściwymi władzami.

Ponadto w art. 53 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach zostanie dodany pkt.13, w którym przewidziano udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi będącemu ofiarą handlu ludźmi, przebywającemu w Polsce, który podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi oraz zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie czynów związanych z handlem ludźmi (zgodnie z art.3 ust.1 i 2 oraz art.8 ust.1 i 2 Dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r.)

Proponowana w projekcie data wejścia ustawy w życie to 1 października 2005 r. Dyrektywa Rady 2004/81/WE przewiduje, że zawarte w niej rozwiązania zostaną wprowadzone w życie najpóźniej do 6 sierpnia 2006 roku.

Zadanie :

Przygotowanie przepisów mających na celu określenie warunków przyznawania wiz pobytowych i zezwoleń na pobyt czasowy ofiarom handlu ludźmi współpracującym z właściwymi organami oraz sposobu realizacji zobowiązań państwa wobec tychże ofiar, obywateli państwa trzeciego.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Urząd ds. Repatriacji i Cudzoziemców, Ministerstwo Polityki Społecznej we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji : III kwartał 2005 r.

2.3

Rozpoznanie stanu dostosowania polskiego prawa do zaleceń Protokołu fakultatywnego do Konwencji Praw Dziecka NZ dot. handlu dziećmi, prostytucji i pornografii dziecięcej.

Stan dotychczasowy

Dobiega końca procedura ratyfikacji Protokołu.

Zadanie:

Rozpoznanie konsekwencji ratyfikacji Protokołu . Określenie ewentualnych potrzeb w zakresie dostosowania polskiego prawa karnego.

Odpowiedzialni: Ministerstwo Sprawiedliwości

Termin realizacji: II poł. 2005 r.

Podniesienie skuteczności działań

3.1

Przygotowanie i wdrożenie programu przeszkolenia specjalistycznego funkcjonariuszy policji, straży granicznej, prokuratorów i sędziów w zakresie postępowania w przypadkach zwalczania handlu ludźmi.

Stan dotychczasowy

W ramach realizacji *Programu współpracy między Rządami Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czeskiej a Biurem ds. walki z Narkotykami i Zapobiegania Przestępczości /Centrum Zapobiegania Przestępczości Międzynarodowej ONZ pod nazwą „Reakcja prawno - karna na handel ludźmi w Czechach i Polsce”* przygotowany został *Model wsparcia/ochrony ofiary/świadka handlu ludźmi*. Jest on eksperymentalnie realizowany na terenie woj. lubuskiego. W dniach 11-13 października 2004, w Legionowie odbyło się seminarium z udziałem funkcjonariuszy policji, straży granicznej, sędziów i prokuratorów z całego kraju poświęcone *Modelowi* i doświadczeniom płynącym z jego dotychczasowej realizacji.

Zadanie:

Przeszkolenie w zakresie stosowania procedur dot. postępowania z ofiarą handlu ludźmi (opisanych w *Modelu*) dla przedstawicieli Policji, Straży Granicznej, prokuratury i sądów we wszystkich województwach (z uwzględnieniem problematyki dzieci - ofiar handlu ludźmi).

Odpowiedzialni za realizację: Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Ministerstwo Sprawiedliwości we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji: do października 2005 r.

3.2

Przygotowanie materiałów instruktażowych dotyczących postępowania w przypadkach handlu ludźmi, przeznaczonych dla funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej.

Stan dotychczasowy

Funkcjonariusze dysponują niekiedy materiałami informacyjnymi przygotowanymi przez Fundację La Strada.

W ramach realizacji *Programu współpracy między Rządami Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czeskiej a Biurem ds. walki z Narkotykami i Zapobiegania Przestępczości /Centrum Zapobiegania Przestępczości Międzynarodowej ONZ pod nazwą „Reakcja prawno - karna na handel ludźmi w Czechach i Polsce”* KGSG oraz KGP przygotowały algorytmy postępowania funkcjonariuszy w przypadku zetknięcia się z ofiarą handlu ludźmi. Algorytmy te są weryfikowane w drodze eksperymentalnego projektu realizowanego na terenie woj. lubuskiego.

Zadanie:

1.Przygotowanie i wdrożenie w oparciu o przygotowane algorytmy instrukcji/zalecenia szefów służb policyjnych dot. sposobu postępowania w przypadkach zetknięcia się z ofiarami handlu ludźmi.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej

Termin realizacji: II poł.2005 r.

3.3

Przeszkolenie kadry szkoleniowej służb policyjnych (szkoły oficerskie i ośrodki szkoleniowe) w zakresie problematyki zwalczania handlu ludźmi.

Stan dotychczasowy

Wiedza posiadana przez kadre szkoleniową często nie odnosi się do aktualnego stanu zjawiska, sposobów przeciwdziałania mu i zwalczania. Rezultatem jest przekazywanie szkolonym funkcjonariuszom stereotypowych i nieprawdziwych wyobrażeń.

Zadanie:

Przeszkolenie w drodze kursów specjalistycznych z udziałem przedstawicieli organizacji pozarządowych kadry szkoleniowej. Systematyczna aktualizacja przekazanej wiedzy.

Odpowiedzialni za realizację: Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji : zadanie stałe

3.4

Usprawnienie mechanizmu koordynacji działań Policji dotyczących zwalczania handlu ludźmi .

Stan dotychczasowy

We wszystkich komendach wojewódzkich powołano nieetatowe zespoły ds. patologii społecznych (w tym handlu ludźmi), w składach 2-6 osobowych – łącznie 58 osób. W 6 województwach (pomorskie, śląskie, świętokrzyskie, małopolskie, podkarpackie, mazowieckie i w Komendzie Stołecznej Policji) w komendach powiatowych i komendach miejskich – łącznie 260 osób. Podobny zespół został też powołany w Komendzie Głównej Policji.

Brak mechanizmu koordynacji i wymiany informacji pomiędzy ww. zespołami nt. prowadzonych działań . Gromadzone dane nie są poddawane pogłębionej analizie.

Zadania:

- 1.Ustanowienie stałego mechanizmu wymiany informacji pomiędzy Zespołem w Komendzie Głównej Policji a zespołami w komendach niższego szczebla.
- 2.Wprowadzenie takiego systemu zbierania danych, który umożliwi analizę problemu handlu ludźmi narzędziami analizy kryminalnej.

Odpowiedzialni za realizację: Komenda Główna Policji

Termin realizacji : I poł.2005 r.

3.5

Kontynuacja bilateralnej współpracy międzynarodowej z krajami pochodzenia i docelowymi handlu ludźmi.

Stan dotychczasowy

Intensywną współpracę szkoleniową, wymianę doświadczeń i informacji z partnerskimi organizacjami z krajów pochodzenia ofiar prowadzi Fundacja La Strada. Policja i Straż Graniczna nawiązały kontakty bilateralne ze służbami policyjnymi krajów pochodzenia i docelowych.

Zadanie:

1. Organizacja corocznego spotkania ekspertów z krajów pochodzenia, tranzytowych i krajów docelowych – z polskiego punktu widzenia – w celu wymiany informacji na temat zmian zachodzących w zjawisku handlu ludźmi .

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Ministerstwo Sprawiedliwości we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji: I poł.2005 r., I poł.2006 r

3.6

Opracowanie podręczników dot. handlu ludźmi dla przedstawicieli instytucji zaangażowanych w zwalczanie i zapobieganie handlowi ludźmi

Stan dotychczasowy

Brak jednej, kompleksowej publikacji krajowej podejmującej kwestie handlu ludźmi od strony praktyki i podstaw prawnych postępowania z ofiarami/świadkami, prowadzenia dochodzenia, wspierania i ochrony ofiar.

Zadanie

1. Opracowanie podręcznika dot. handlu ludźmi zawierającego :
 - A/ część ogólną - podstawowe informacje nt. zjawiska i dotyczących go aktów prawnych ,
 - B/ część specyficzną I - przeznaczoną dla praktyków wymiaru sprawiedliwości,
 - C/ część specyficzną II – przeznaczoną dla przedstawicieli instytucji wspierających ofiarę handlu ludźmi.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Ministerstwo Sprawiedliwości, we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji: II poł. 2006 r.

Wzmocnienie ochrony ofiary i świadka

4.1

Ochrona ofiary i świadka przed powtórłą wiktymizacją podczas śledztwa poprzez zastosowanie odpowiednich procedur i środków technicznych.

Stan dotychczasowy

W ramach realizacji *Programu współpracy między Rządami Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czeskiej a Biurem ds. walki z Narkotykami i Zapobiegania Przestępczości /Centrum Zapobiegania Przestępczości Międzynarodowej ONZ pod nazwą „Reakcja prawno - karna na handel ludźmi w Czechach i Polsce”* przygotowany został *Model wsparcia/ochrony ofiary/świadka handlu ludźmi*.

Zadanie:

Nadać procedurom wsparcia/ochrony ofiary/świadka handlu ludźmi opisanym w *Modelu* rangę oficjalnej wytycznej dla organów administracji państwowej i ich przedstawicieli w postępowaniu z ofiarami handlu ludźmi.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Ministerstwo Sprawiedliwości.

Termin realizacji : II poł. 2005 r.

4.2

Ochrona dziecka - ofiary handlu ludźmi przed powtórłą wiktymizacją podczas śledztwa poprzez zastosowanie odpowiednich procedur i środków technicznych.

Stan dotychczasowy

Brak precyzyjnie sformułowanych standardów postępowania w sytuacjach, gdy ofiarą handlu jest dziecko.

Zadanie:

1. Przygotowanie opracowania zawierającego określone przez procedurę karną zasady, jaki winny być stosowane w przypadku, gdy ofiarą handlu ludźmi jest osoba małoletnia. Przesłanie opracowania do sądów i prokuratur.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Sprawiedliwości, Prokuratura Krajowa

Termin realizacji: II poł. 2005 r.

2.Opracowanie modelu wsparcia/ochrony dziecka ofiary handlu ludźmi

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Ministerstwo Sprawiedliwości we współpracy z organizacjami pozarządowymi
Termin realizacji : I poł. 2006 r.

3.Przygotowanie i wdrożenie w oparciu o przygotowane algorytmy instrukcji/zalecenia szefów służb policyjnych dot. sposobu postępowania w przypadkach zetknięcia się z dziećmi - ofiarami handlu ludźmi.

Odpowiedzialni za realizację: Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej
Termin realizacji: I poł.2006 r.

4.3

Zapewnienie (przy pomocy środków budżetowych na wsparcie finansowe organizacji pozarządowych lub instytucji samorządowych) możliwości pomocy ofierze w czasie trwania sytuacji kryzysowej jak i po jej ustaniu.

Stan dotychczasowy

Ofiary handlu ludźmi – szczególnie cudzoziemki pozbawione są możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb, takich jak jedzenie, picie, ubranie, potrzeby higieniczne czy potrzeba bezpieczeństwa. Poszkodowane są np. nakłaniane do wynajmowania pokoju w hotelu na własny koszt na czas trwania zeznań lub nocują np. na komisariatach. Nie zawsze badany jest ogólny stan zdrowia. Kiedy świadek przestaje być potrzebny do czynności z jego udziałem zostaje odesłany do kraju bez sprawdzenia warunków bezpieczeństwa, zarówno w trakcie podróży, jak i na miejscu.

Zadanie:

Zapewnienie ofiarom pełnej informacji o ich sytuacji, zapewnienie godziwych i bezpiecznych warunków, możliwości korzystania ze wsparcia i konsultacji na wszystkich etapach postępowania zgodnie z zaleceniami *Modelu wsparcia/ochrony ofiary/świadka handlu ludźmi*.

Wdrożenie procedur wsparcia/ochrony ofiary/świadka handlu ludźmi, opisanych w *Modelu*, w skali całego kraju, wymagać będzie zaplanowania środków finansowych w wysokości 500 tys. zł w budżecie państwa na rok 2006 w części 42.Sprawy wewnętrzne.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji : II poł. 2005 r.

4.4

Ustanowienie standardów jakie winny spełniać organizacje pozarządowe i inne instytucje zdolne i uprawnione do udzielania pomocy ofiarom/świadkom handlu ludźmi. Stworzenie listy ośrodków spełniających ww. standardy.

Stan dotychczasowy

W związku z przewidywanym wzrostem liczby ofiar handlu ludźmi, które zechcą skorzystać z programu wsparcia/ochrony niezbędne jest przygotowanie sieci schronisk. Celem zapewnienia adekwatnego do sytuacji ofiary poziomu świadczonej pomocy konieczne jest ustanowienie standardów, jakie winny spełniać instytucje pragnące jej udzielać.

Fundacja La Strada dysponuje jednym schroniskiem dla ofiar handlu ludźmi.

Caritas Polska w ramach Programu Przeciwdziałania Przymuszonej Prostytycji uruchomił 5 punktów kontaktowych w całej Polsce. Punkty te dysponują możliwościami udzielenia schronienia ofierze handlu ludźmi.

Ministerstwo Polityki Społecznej zebrało, za pośrednictwem wydziałów polityki społecznej, informację adresową oraz o zakresie działania ośrodków interwencji kryzysowej, która zostanie wykorzystana do przygotowania, we współpracy z organizacjami pozarządowymi, odpowiedniego informatora.

Zadania:

1. Przygotowanie standardów jakie winny spełniać instytucje świadczące pomoc ofiarom handlu ludźmi.

Odpowiedzialni za realizację: grupa robocza Zespołu we współpracy z organizacjami pozarządowymi, Ministerstwo Polityki Społecznej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Zdrowia, Pełnomocnik Rządu ds. Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn

Termin realizacji : I poł. 2005 r.

2. Stworzenie zintegrowanego spisu wskazującego nie tylko ośrodki i instytucje, ale także zakres ich działania w sensie merytorycznym i geograficznym. Na jego podstawie będzie można sprawdzić możliwość zaspokojenia potrzeb konkretnej osoby poszkodowanej w poszczególnych zakresach.

Odpowiedzialni za realizację: grupa robocza Zespołu we współpracy z organizacjami pozarządowymi, Pełnomocnik Rządu ds. Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn

Termin realizacji : II poł. 2005 r.

4.5

Wprowadzenie do programów kształcenia pracowników pomocy społecznej problematyki handlu ludźmi.

Stan dotychczasowy

Przeszkolonych zostało 58 pracowników powiatowych centrów pomocy społecznej oraz ośrodków interwencji kryzysowej, którzy utworzą krajową sieć pomocy ofiarom handlu ludźmi

Zadania:

1. Przygotowania pakietów szkoleniowych dla przyszłych pracowników socjalnych w ramach przygotowania zawodowego w Szkołach Policealnych Pracowników Służb Społecznych.
2. Regularne szkolenie pracowników socjalnych.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Polityki Społecznej we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji: II poł. 2006 r.

4.6

Opracowanie i wdrożenie programów reintegracji ofiary handlu ludźmi.

Stan dotychczasowy:

Pewne doświadczenia w działaniach na rzecz reintegracji ofiar posiada Fundacja La Strada. Istnieje potrzeba wypracowania najlepszych praktyk w tym zakresie oraz stworzenia sieci instytucji wspierających ofiarę w procesie reintegracji.

Zadanie:

1. Przygotowanie procedur i warunków ich realizacji dot. powrotu do normalnego życia monitorowanego i wspieranego przez profesjonalne służby socjalne i organizacje pozarządowe.

Odpowiedzialni za realizację: grupa robocza Zespołu we współpracy z organizacjami pozarządowymi

Termin realizacji: II poł. 2006 r.

4.7

Opracowanie i wdrożenie programów dobrowolnego powrotu ofiary handlu ludźmi.

Stan dotychczasowy

Ofiary handlu ludźmi po ewentualnym złożeniu zeznań są deportowane do kraju pochodzenia. Zdarzają się przypadki przechwycenia osób powracających już w trakcie podróży powrotnej

Działanie sieci organizacji pozarządowych takich jak sieć „La Strady” obejmuje jedynie część osób. W tym wypadku zapewniają one monitoring powrotu do domu i pomoc w bezpiecznego miejsc a zamieszkania, znalezieniu pracy, korzystaniu z pomocy medycznej.

Zadanie:

Przygotowanie procedur i warunków ich realizacji dot. indywidualnych konsultacji każdego przypadku, organizacji bezpiecznej podróży, ewentualnych negocjacji z rodziną, zapewnienia w razie potrzeby alternatywnego miejsca zamieszkania, powrotu do normalnego życia monitorowanego i wspieranego przez profesjonalne służby socjalne – np. organizacje pozarządowe. W przypadkach szczególnie trudnych (zagrożenie życia) rozpatrzenia możliwości pozostania ofiary w Polsce do czasu ustania zagrożenia.

Odpowiedzialni za realizację: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji we współpracy z organizacjami pozarządowymi i organizacjami międzynarodowymi

Termin realizacji: II poł. 2006 r.

Zał.1

TABELA - WYNIKI POSTĘPOWAŃ PRZYGOTOWAWCZYCH

Rok	Ilość Zakończonych postępowań	Ilość spraw zakończonych wniesieniem aktu oskarżenia	Ilość spraw zakończonych umorzeniem		Ilość osób oskarżonych	Ilość osób pokrzywdzonych
			wobec niewykrycia sprawcy	wobec niezaistnienia przestępstw		
1995	20	18	-	2	43	205
1996	33	26	1	6	59	232
1997	37	31	1	5	58	163
1998	41	25	2	14	64	109
1999	17	14	-	3	24	109
2000	43	38	1	4	119	172
2001	49	35	6	8	71	93
2002	19	11	4	4	40	167
2003	45	30	4	11	134	261
Ogółem w latach 1995 - 2003	304	228	19	57	612	1511

(źródło: Biuro ds. Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej)

Prawomocnie skazane osoby dorosłe z oskarżenia publicznego
na podstawie wybranych artykułów kodeksu karnego w 2002 roku

Kwalifikacja prawna	Skazani												
	ogółem	w tym kobiety	w tym na karę								w tym cudzoziemcy		
			grzywny samoistnej	w tym kobiety	ograniczenie wolności	w tym kobiety	pozbawienie wolności				ogółem	obywatelstwo	
							ogółem	w tym kobiety	w tym z zaw.	w tym kobiety			
art. 203 k.k.	13	2	-	-	-	-	13	2	8	2	5	armeńskie, bułgarskie (4 osoby)	
art. 204 §1 k.k.	40	7	3	-	1	-	36	7	35	7	3	bułgarskie, niemieckie, ukraińskie	
art. 204 §2 k.k.	55	12	8	5	-	-	47	7	43	7	1	bułgarskie	
art. 204 §3 k.k.	15	2	-	-	-	-	15	2	7	2	-	-	
art. 204 §3 k.k. (pokrzyw. mał.)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
art. 204 §3 w zw. z §1 k.k.	4	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
art. 204 §3 w zw. z §2 k.k.	3	1	-	-	-	-	3	1	1	1	-	-	-
art. 204 § 4 k.k.	3	-	-	-	-	-	3	-	2	-	-	-	-
art. 253 § 1 k.k.	20	4	-	-	-	-	20	4	5	2	3	bułgarskie (2 osoby), ukraińskie	
art. 253 § 2 k.k.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(źródło: Wydział Statystyki Ministerstwo Sprawiedliwości)

Prawomocnie skazane osoby dorosłe z oskarżenia publicznego
na podstawie wybranych artykułów kodeksu karnego w 2003 roku

Kwalifikacja prawna	Skazani											
	ogółem	w tym kobiety	w tym na karę								w tym cudzoziemcy	
			Grzywny samoistnej	w tym kobiety	ograniczenie wolności	w tym kobiety	pozbawienie wolności				ogółem	obywatelstwo
							ogółem	w tym kobiety	w tym z zaw.	w tym kobiety		
art. 203 k.k.	14	3	1	-	-	-	13	3	6	3	4	bułgarskie
art. 204 §1 k.k.	37	7	5	2	1	-	31	5	27	5	1	ukraińskie
art. 204 §2 k.k.	62	13	4	-	-	-	58	13	46	13	1	macedońskie
art. 204 §3 k.k.	14	4	-	-	-	-	14	4	12	4	-	-
art. 204 §3 k.k. (pokrzyw. mał.)	1	1	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-
art. 204 §3 w zw. z §1 k.k.	5	1	-	-	-	-	5	1	2	1	1	białoruskie
art. 204 §3 w zw. z §2 k.k.	9	-	-	-	-	-	9	-	8	-	1	bułgarskie
art. 204 § 4 k.k.	1	1	-	-	-	-	1	1	1	1	-	-
art. 253 § 1 k.k.	5	1	-	-	-	-	5	1	1	-	1	bułgarskie
art. 253 § 2 k.k.	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Ofiary pod opieką Fundacji La Strada (na podstawie : Interim Report of La Strada Poland)

Rok 2004 Miesiąc	Liczba nowych ofiar	Narodowość	Liczba kontaktów ze "starymi" ofiarami	Narodowość
<i>Styczeń</i>	2	1-BY, 1-MD	10	BY,MD,UA
	4	4-P	56	
<i>Luty</i>	5	2-BG,3-UA, P	15	BG, BY,UA
	5		49	
<i>Marzec</i>	3	1-BY,2-UA	12	MD, UA
	3	P	60	
<i>Kwiecień</i>	3	1-BY,1-BG,1- UA	12	MD,UA
	8	P	82	
<i>Maj</i>	-	-	10	MD,UA
	5	P	70	
<i>Czerwiec</i>	3	3-UA,	16	BG, BY,UA
	9	P	89	
<i>Lipiec</i>	10	BY,B-G, UA,MD	19	MD,UA,BG,BY PL
	10	PL	59	
<i>Sierpień</i>	7	-	12	MD,UA PL
	4	PL	16	
<i>Wrzesień</i>	5	UA	14	MD,UA, PL
	13	PL	62	
<i>Razem</i>	99	38 cudzoziemek 59 Polek	663	120 cudzoziemek 543 Polki

